

Το σύννεφο ακολουθούσε το πλοίο και έβρεχε μόνο μέσα σ' αυτό!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο αββάς Γρηγόριος ο αναχωρητής μάς διηγήθηκε τα εξής: Στο πλοίο καθώς ερχόμουν από το Βυζάντιο μπήκε και κάποιος σκριβών* (σωματοφύλακας του βασιλιά) με τη γυναίκα του, ο οποίος είχε τάμα να προσκυνήσει στην αγία πόλη. Κι ήταν ο πλοίαρχος πολύ ευλαβής και νηστευτής. Καθώς λοιπόν ταξιδεύαμε, ξόδευαν σπάταλα το νερό οι υπηρέτες του σκριβώνα.

Όταν λοιπόν φτάσαμε στη μέση του πελάγους μάς έλειψε το νερό κι ήμασταν σε πολύ δύσκολη θέση· κι ήταν ελεεινό θέαμα να βλέπεις γυναίκες και νεαρούς και μικρά παιδιά να λιποθυμούν από τη δίψα και να είναι σαν νεκροί. Αφού λοιπόν κάναμε τρεις μέρες σ' αυτή την τόσο επικίνδυνη κατάσταση και δεν είχαμε πια ελπίδα ζωής, ο σκριβών, μη υποφέροντας τη δύσκολη κατάσταση, έβγαλε το ξίφος του θέλοντας να σκοτώσει και τον πλοίαρχο και τους ναύτες, γιατί έλεγε, ότι αυτοί ήταν αίτιοι που χανόμασταν, μια και δεν γέμισαν νερό για τις ανάγκες μας.

Εγώ παρακαλούσα το σκριβώνα και του έλεγα: «Μην το κάνεις, αλλά μάλλον ας παρακαλέσουμε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, τον αληθινό Θεό μας, τον 'ποιούντα μεγάλα και ανεξιχνίαστα ων ουκ έστιν αριθμός'. Να που κι ο πλοίαρχος, όπως βλέπεις, συμπληρώνει τρίτη μέρα που καταγίνεται με την προσευχή και τη νηστεία».

ΗΣύχασε τότε ο σκριβών και την τέταρτη μέρα κατά το μεσημέρι σηκώθηκε ο πλοίαρχος κι έκραξε μεγαλόφωνα «δόξα Σοι, Χριστέ, ο Θεός ημών», τόσο που εμείς καταπλαγήκαμε από τη φωνή του.

Και λέει στους ναύτες: «Ξεδιπλώστε τις δερμάτινες τέντες»· και καθώς τις άπλωσαν, να ένα σύννεφο που ήρθε πάνω από το πλοίο κι έβρεξε τόσο νερό, μέχρι που γέμισαν όλα τα δοχεία μας. Ήταν δε το θαύμα μέγα και φοβερό, επειδή, αν και το πλοίο αρμένιζε, μας συνακολουθούσε το σύννεφο και δεν έβρεξε έξω από το πλοίο».

Από το βιβλίο του Ιωάννου Μόσχου, «Λειμωνάριον», μετάφραση μοναχού Θεολόγου, έκδοση Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα.